

COPAK SE DĀ• TAKHLE PRACOVAT???

ĀĀEtrtek, 12 listopad 2020

Nikdy jsem moc nekoukala na televizi. Jako holka jsem ji doma nemĀ›la nĀ›kolik let. Ne Ā›e bychom byli tak chudĀ-, ale mĀ›ti se patrNĀ› nechtĀ›lo dĀ›vat Ā›platky, shĀ›nĀ›t bony nebo kupovat sovĀ›tskĀ› 1/2 RubĀ›n. RadĀ›ji nĀ›js nauĀ›ila Ā›Ā-st a nikdy nĀ› nebrĀ›nila vybĀ›rat si i z jejĀ› knihovny cokoliv. Po revoluci ji koupila, prvnĀ› barevnou. NejspĀ›Ā› mi mnoho vĀ›cĀ› uteklo, takĀ›e jsem spoustu narĀ›Ā›ek kamarĀ›dĀ› a pozdĀ›ji mĀ›ho drahĀ›ho chotĀ› nechĀ›pala.

Dneska samozĀ›tmĀ›ejmĀ› vĀ›m a vidĀ›la jsem v reprĀ›zĀ›ich skvĀ›lĀ› zĀ›bavnĀ› poĀ›tmĀ›ady typu TelevarietĀ› nebo MoĀ›nĀ› pĀ›tmĀ›ijde i kouzelnĀ›k. Bavily mĀ› mnohem vĀ›c, neĀ› ty porevoluĀ›nĀ›. KrĀ›snĀ› nĀ›kolikery Ā›jaty panĀ› BohdalovĀ› a jemnĀ› 1/2 humor pana DvoĀ›tmĀ›Ā›ka mezi Ā›tmĀ›Ā›dky, kdy publikum Ā›tmĀ›valo smĀ›chy, kdykoliv se povedlo propĀ›Ā›ovat trochu kritiky na reĀ›im. Lidi to muselo neskuteĀ›nĀ› bavit. Silvestry s panem MenĀ›Ā›kem mĀ›l mĀ›j manĀ›el vĀ›jechny doma na klasickĀ›ch kazetĀ›ch a jĀ› je slyĀ›ela aĀ› s nĀ›m. A pak JĀ›ra Cimrman, se kterĀ›m mĀ› dokĀ›zal tak krĀ›snĀ› zblbnout, Ā›e jsem skuteĀ›nĀ› zpoĀ›Ā›tku vĀ›Ā›tmĀ›ila, Ā›e Ā›il a existoval. BavĀ›m se nad tĀ›m dodnes. PĀ›novĀ› Ā› imek a Grossmann, bĀ›jeĀ›nĀ› na obrazovce i kniĀ›nĀ›.

MinulĀ› 1/2 tĀ›den v pĀ›tek jsme spolu sedĀ›li na zahradĀ›. JĀ› a mĀ›j drahĀ› 1/2. SedĀ›vĀ›jme tak teĀ› Ā›asto, sami dva, a dĀ›vĀ›jme si nĀ›co dobrĀ›ho k pitĀ›, kdyĀ› zrovna nemusĀ›m do prĀ›ce. Ale to teĀ› skoro poĀ›tmĀ›id musĀ›m, protoĀ›e mĀ›jme prĀ›ce aĀ› doĀ› moc. TakĀ›e on pivo, jĀ›, s vidinou Ā›jestĀ› noĀ›nĀ›, s Ā›ajem. KdyĀ› mi zaĀ›jevil mobil s upozornĀ›nĀ›m na pracovnĀ› mail, jen tak prohodil, aĀ› na to kaĀ›lu, Ā›e v prĀ›ci jeĀ›tĀ› nejsem. No Ā›“ nedokĀ›Ā›u to nechat plavat. Ā›eastokrĀ›t se mi to uĀ› vyplatilo, bĀ›t v obraze a v mojĀ› pracovnĀ› skupinĀ› nĀ›co avizovat dopĀ›tmĀ›edu.

Vzala jsem tedy mobil a po pĀ›eĀ›tenĀ› ho se znechucenĀ›m: Ā›žNepĀ›tmĀ›Ā›ly gumiĀ›kyĀ›e, zas odhodila. A Honza se zaĀ›al chechtat.

Trochu podrĀ›Ā›dĀ›nĀ› jsem na nĀ›j vyjela, co asi tak mĀ›m s tĀ›ma lidma v prĀ›ci dĀ›lat? NejdĀ›tmĀ›v je zblbneme, aĀ› jdou na pĀ›esĀ›as a pak nĀ›m dodavatel nepĀ›iveze nejdĀ›leĀ›itĀ›jĀ›Ā›komponent. Ale on se Ā›ehtal dĀ›il, Ā›e prĀ› 1/2 mu pĀ›ipomĀ›nĀ›m LĀ›buse. No, jsem malĀ›, trochu oplĀ›canĀ› a zrzavĀ›. Nos mĀ›m spĀ›Ā› bambulku a hlas chraplavĀ› 1/2. TakĀ›e snad jako pan LĀ›bus nevypadĀ›m...

KdyĀ› se vyĀ›ehtal, tak mi naĀ›jel scĀ›nku, po kterĀ› i jĀ› pochopila. A smĀ›la se taky.

-

Do prĀ›ce jsem jela s pocitem, Ā›e pĀ›mi nejhorĀ›Ā›m udĀ›lĀ›m vozemboucha a nĀ›jak si poradĀ›me. I bez gumiĀ›ek. Do skupinovĀ› konverzace jsem tu scĀ›nku mĀ›m lidem poslala taky. Pochopili vĀ›jichni, a kdyĀ› jsem jim rozdala pĀ›eplĀ›inovanou prĀ›ci, tak to vzali celkem sportovnĀ›.

VĀ›era jsem zas obchĀ›zela a lĀ›kala na pĀ›esĀ›asy. BudiĀ› naĀ›emu podniku ke cti, Ā›e kromĀ› zĀ›konnĀ›ch pĀ›Ā›platkĀ› dĀ›vĀ› i 2000 KĀ› za kaĀ›dou smĀ›nu navĀ›c. A jedna z mĀ›ch podĀ›tmĀ›zenĀ›ch, kterĀ› se skoro nikdy nesmĀ›je, jedna z mĀ›la, se kterou si netykĀ›m, protoĀ›e vĀ›m, Ā›e by jĀ› to nebylo pĀ›Ā›jemnĀ›, i kdyĀ› mnĀ› by to naopak vĀ›bec nevadilo, se jen tak lehce zeptala: Ā›žA pĀ›jldou gumiĀ›ky?Ā›e

Dnes mi pÅ™inesla kouli â€“

tÅ™etÅ™tko. JejÅ™ reakce na moje: â€žNechci vÅ™im nic slibovat, nemÅ™im kÅ™iÅ™lovou kouli.â€œ A kolega Å™drÅ™bÅ™ vlastnoruÅ™nÅ™ upeÅ™enÅ™ a nazdobenÅ™ dortÅ™k.

ParÅ™dnÅ™- pÅ™le pracovnÅ™ho tÅ™dne.

KYTTKA

jo, a tady malÅ™ nÅ™jup, pÅ™inovÅ™ si to stÅ™ihli jeÅ™tÅ™ jednou, pÅ™esnÅ™ po deseti lÅ™tech...